

گزارش دولت

حضور میدانی سه وزیر
در شرایط بحرانی

گروه خبر: در شرایطی که مقامات رژیم اسرائیل طی روزهای گذشته نسبت به تهدید ایران اقدام می کنند، برخی وزرای دولت که حوزه ماموریتی شان ارتباط مستقیمی با تحرکات احتمالی اسرائیل دارد به صورت میدانی در حوزه کاری شان حاضر شدند. پس از انجام عملیات وعده صادق ۲ و آمادگی ایران برای واکنش به پاسخ احتمالی اسرائیل، کشور در شرایط خاصی قرار گرفته است.

ماموریت در بیروت و دمشق

سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه کشورمان در شرایط بحرانی منطقه و در حالی که بیروت زیر بمباران گسترده جنگنده های اسرائیلی قرار دارد، به لبنان سفر کرد. او ساعاتی پیش از برگزاری نماز جمعه تهران به امامت آیت الله خامنه ای در بیروت حاضر شد، در حالی که ساعاتی پیش از ورود هواپیمای حامل وزیر خارجه، هیئت همراه و کمک های انسان دوستانه ایران، اسرائیل اقدام به بمباران اطراف فرودگاه بیروت کرده بود. اسرائیل هفته گذشته و پس از بمباران ضاحیه جنوبی بیروت که منجر به شهادت سیدحسین نصرالله شد، اجازه فرود هواپیمای ایرانی در فرودگاه بین المللی رفیق حریری بیروت را نداد. عراقچی در این سفر با نجیب میقاتی نخست وزیر دولت پیشبرد امور لبنان و نوبیه بری، رئیس مجلس و جمعی از شخصیت ها، نخبگان فرهنگی، سیاسی و پارلمانی این کشور دیدار و گفت و گو کرد. عراقچی سپس بیروت را به مقصد دمشق ترک کرد.

رئیس دستگاه دیپلماسی کشورمان در دمشق، علاوه بر دیدار با بسام صباغ همتای سوری خود و محمد غازی الجلالی نخست وزیر سوریه، با بشار اسد نیز دیدار و گفت و گو کرد. عراقچی در دمشق، در جمع دبیران کل و مسئولان گروه های مقاومت فلسطینی نیز حاضر شد. عراقچی در یکی از اظهار نظرهای خبری خود در بیروت، در پاسخ به سوال خبرنگاری که پرسید چرا در چنین شرایطی به لبنان آمدید؟ اظهار داشت: «وقتی ماموریتی بر عهده انسان است باید انجام شود. ما از این صحنه ها هم در دوران جنگ و هم بعدش زیاد دیده ایم.»

کنترل ترافیک هوایی

فرزانه صادق مالواجرد، وزیر راه و شهرسازی پنجشنبه شب به صورت سرزده به مرکز کنترل فضای کشور رفت. این بازدید در حالی صورت گرفت که پرواز پزشکشان از قطر به سمت تهران در حال حرکت بود و شب قبل از آن نیز عملیات موشکی ایران علیه اسرائیل صورت گرفته بود. تصاویری از گفت و گوی صادق و پزشکشان از طریق بیسیم مرکز کنترل با پرواز ریاست جمهوری، در شبکه های اجتماعی منتشر شد. با توجه به تهدیدات هوایی و وظیفه سنگین مرکز کنترل فضای کشور، حضور صادق در این مرکز جالب توجه است.

حضور روی سکو

محسن پاک نژاد، وزیر نفت در شرایطی به مناطق عملیاتی جنوب کشور رفت که تحلیلگران، تاسیسات مربوط به صنعت نفت را یکی از اهداف احتمالی اسرائیل می دانند. پاک نژاد در این سفر از پایانه نفتی خارک بازدید کرد که مبدأ اصلی صادرات نفت ایران است. رسانه های حوزه انرژی می گویند اولین بار پس از ۱۶ سال است که یک وزیر نفت به خارک سفر کرده است. وزیر نفت از تاسیسات دریایی میدان مشترک فیروزان نیز بازدید کرد. میدان نفتی فیروزان در ۱۰۰ کیلومتری جنوب شرقی جزیره خارک در خلیج فارس واقع شده و با میدان نفتی مرجان کشور عربستان مشترک است. وزیر نفت در حاشیه بازدید از پایانه خارک در جمع خبرنگاران با اشاره به اینکه از گذشته با دغدغه های نیروهای عملیاتی آشنا بودم و دوباره در این سفر از زبان خودشان همه را شنیدم، اظهار کرد: مسئولیت و وظیفه من این است که همه تلاشم را برای رفع دغدغه های نیروی انسانی تا جایی که شدنی است، به کار گیرم. وی با تأکید بر اینکه قردادان زحمات همه همکارانم در صنعت نفت هستم و دست تک تک آنها را می بوسم، افزود: همکاران در شرایط گوناگون بدون اینکه ذره ای کم کاری کنند یا نگران باشند، مردانه پای کار ایستاده اند و کشور را از انرژی ای که تولید می شود، بهره مند می کنند.

همسر یا فرزند یا تابعیت مضاعف منعی برای انتصاب در اینگونه مشاغل نداشته باشند و تنها تابعیت خود فرد در نظر گرفته شود. این در حالیست که در حال حاضر فرزندان و شاید همسران بسیاری از مسئولین کشور چه آنها که در گذشته در مناصب حساس مشغول به کار بودند و چه حالا که دوتابعیتی هستند مانند فرزندان آقای محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه سابق ایران که در حال حاضر پست معاونت راهبردی رئیس جمهور را هم بر عهده دارند؛ فرزندان او متولد آمریکا هستند و لاجرم تابعیت مضاعف دارند زیرا آمریکا سیستم خاک را اعمال می کند و اشخاصی که متولد این کشور هستند به تابعیت این کشور در می آیند.

به باور بیات این موضوع با توجه به ساختار سیاسی کشور می تواند باعث ایجاد حساسیت های سیاسی شود. زیرا ساختار سیاسی ایران ایدئولوژیک و مبتنی بر نزاع فلسفی و معرفت شناختی با دنیای غرب است. بنابراین تابعیت مضاعف از نظر چنین ساختاری می تواند باعث ایجاد مسئله امنیتی شود: «از این منظر چگونه ممکن است فردی وزیر امور خارجه ایران بوده و مکلف به اجرای سیاست های مبتنی بر خصامه با دولت آمریکا باشد اما فرزند یا همسر او دارای تابعیت آمریکایی هم باشند. از سوی دیگر اگر فرزندان یا همسر یک مقام دولتی در ایران تابعیت مضاعف داشته باشند خود او هم دچار محدودیت هایی می شود زیرا اخذ تابعیت های مضاعف محدودیت های سیاسی و حقوقی ایجاد می کند و ممکن است این محدودیت ها به خود فردی که دارای یک مقام حساس سیاسی است هم تسری یابد.»

این حقوقدان اضافه می کند: «اگر رابطه کشور ما با غرب یک رابطه کاملاً عقلانی، مادی و عملگرا بود و در آن مفاهیمی مانند تحریم، براندازی و نگرانی برای توطئه معنا نداشت، این موضوع هم که یکی از مقامات کشور یا فرزند و همسر او دارای تابعیت مضاعف باشند، از اهمیتی برخوردار نبود اما با توجه به شرایط کنونی این مسئله حائز اهمیت است و به همین علت بعید می دانم که مجلس این لایحه را تصویب کند. زیرا منجر به ایجاد یک پارادوکس می شود.»

این استاد حقوق با اشاره به اینکه رئیس جمهور به دنبال استفاده از تخصص و توانایی تکنوکرات هایی است که در اروپا زندگی کرده و دنیای غرب را می شناسند، می گوید: «این افراد احتمالاً دارای فرزند یا همسر با تابعیت مضاعف هستند. اما نکته آن است که اگر قرار است حساسیت زدایی رخ دهد باید در همه ابعاد رخ دهد. این لایحه در واقع تابعیت مضاعف را مشروعیت می بخشد که البته ایرادی هم ندارد زیرا دنیای امروز به گونه ایست که افراد یا همسر و فرزند آنها ممکن است تابعیت مضاعف پیدا کنند. این مسئله هم برای افراد عادی و هم برای مقامات دولتی مصداق دارد و ایرادی هم ندارد اما مسئله تابعیت مضاعف باید روشن و تعیین تکلیف شود.»

سوده نجفی، عضو شورای شهر تهران پس از برگزاری نماز عید فطر در صفحه ایکس نوشت: «کسانی که عکس شهردار تهران را در نماز عید فطر تمسخر می کنند قطعاً بویی از ایمان نبرده اند و آخرت خود را خراب می کنند. ناکارآمد و ضعیف است و سرچایش قرار نگرفته. هر نقدی به او دارد اما ورود به روابطش با خدا و تمسخر گناهی نابخشودنی است.» محمدعلی الفت پور، رئیس مرکز نوسازی و تحول اداری شهرداری تهران نیز به او نوشت: «وقتی ناکارآمدترین و ضعیف ترین ها که ربطی به هیچ گونه مدیریتی ندارند اظهار نظر می کنند. پس از آن مهدی چمران اعلام کرد که قرار است با او - الفت پور - بر خورد و توییح او در پرونده اش درج شود. اما به جای توییح او به عنوان شهردار منطقه ۱۵ انتخاب شد.»

بی احترامی مختص افراد خاص نیست

سید جعفر تشکری هاشمی، رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران در گفت و گو با هم میهن درباره ارتقاء درجه مدیران هتاک به اعضای شورای شهر تهران تأکید کرد: «ما می دانیم که راه حق، هزینه و دردسر دارد. شاید نشستن و لیخند زدن به اشکالات و مسائل درون سازمان و درون شورای شهر با نگاه منفعت طلبانه کار احتی باشد، ولی ما نمایندگان مردم، این رسالت را برای خودمان می دانیم که امانت دار مردم باشیم.»

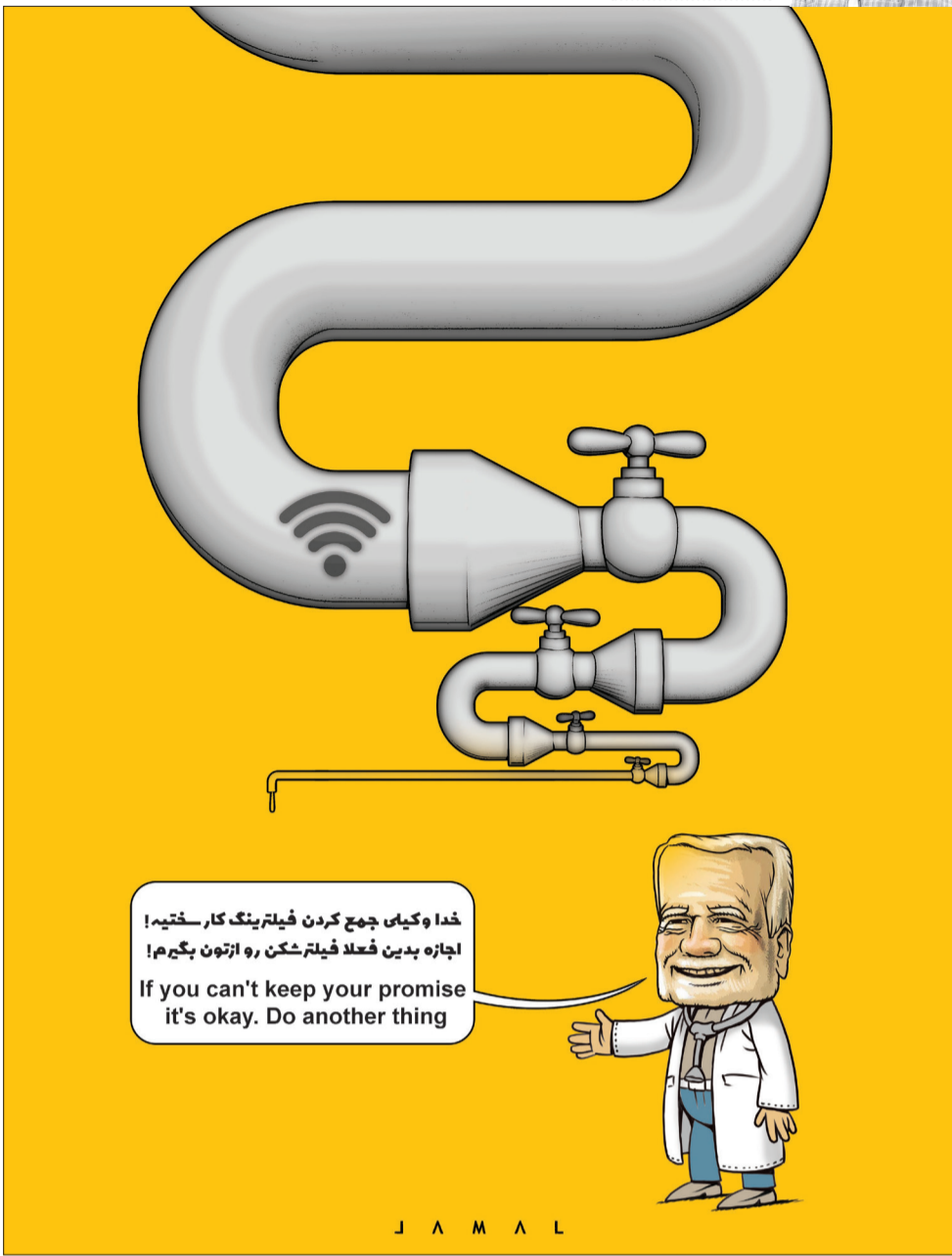
او افزود: «اگر ضعف و اشکالی را در مدیریت شهری می بینیم، حتماً نسبت به آن انتقاد کنیم. حتی اگر این کار باعث شود که عده ای قلم به دست بگیرند و آنچه زینده افکار و اندیشه های خودشان هست را به اعضای شورا نسبت دهند. این هزینه را می پذیریم، اما تضییع و نادیده گرفتن حق مردم را هرگز نمی پذیریم.»

رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران گفت: «وقتی به عنوان مثال، رئیس محترم شورای شهر، فردی را به دلیل اهانت به جمعی از اعضای شورا از جلسه رسمی صحن علنی شورای شهر اخراج می کند، حداقل انتظار این است که شهردار تهران و مدیریت شهری نسبت به این موضوعات واکنش داشته باشند تا مشخص شود نسبت به رفتارهای غلط زیر مجموعه خود حساس هستند. اگر بین واکنش رئیس شورا و واکنش شهردار تفاوت وجود داشته باشد، این ذهنیت به وجود می آید که آیا به صورت ساختار یافته و سیستمی این کارها انجام شده یا به صورت خودسرانه این اتفاق رخ داده است؟ طبیعتاً اگر خودسرانه باشد، واکنش شهردار باید مشابه واکنش رئیس شورا باشد، ولی خدای ناکرده اگر این کارها به صورت سیستمی، معنادار و ساختار یافته انجام شده این تفاوت و تمایز معنادار در نحوه برخورد با این افراد را می توان وسیله ای برای عملکرد دوستان در شهرداری تهران قرار داد.»

تشکری هاشمی با اشاره به اینکه امیدواریم این دقت ها و مواظبت ها را بکنند، تأکید کرد: «حرمت امامزاده را باید متولی نگه دارد و اگر متولی حریم ها را نگه ندارد، باید بگویم که آسیاب به نوبت است و متأسفانه این روند پایانی نخواهد داشت. مرز بی احترامی و نادیده گرفتن ساختارها، محدود به افراد خاص نمی شود و احتمال دارد این فرآیند فکری به یک رویه در سازمان بزرگی مثل شهرداری تهران تبدیل شود که به مصلحت هیچ کس نخواهد بود.»

سمفونی خطوط

جمال رحمتی

خدا و کیبای جمع کردن فیلتینگ کار سختیه!
اجازه بدین فعلا فیلت شکن رو ازتون بگیرم!
If you can't keep your promise
it's okay. Do another thing

J A M A L

عکس نوشت

لایِتچَسَبَک

درباره اینکه عکاسی مستند عکاسی نمایشی نیست

امیر جدیدی

عکاس و روزنامه نگار

احتمالاً پیش خودتان بگویند این هم دلش خوش است. در میان اخبار جنگ، ترور، زلزله، فیلترینگ، لایحه حجاب و اخراج افغانستانی ها و... گیر داده به یک مجموعه عکسی که آزارش به کسی نمی رسد. حق با شماست. اصلاً من باب مشتری مداری اهالی نشریه هم، حق باتوی خواننده است. واقعیت این است که روزنامه هم میهن هر روز در ۱۶ صفحه منتشر می شود. دوستان و همکارانم در تمام صفحات هر چه هر روز در دل تنگ عالم و خودشان است را به شکل مسیوط می نویسند. حالا برای اینکه جنس این بقالی جور باشد گوشه صفحه سه را به یک آدم چشم چران سر به هوا سپردند تا فارغ از اخبار و شنیده ها به عالم و آدم نگاه کند و از مشاهداتش بنویسد. نگارنده که من باشم به توی خواننده که تاج سرم باشی قول می دهم و قرار و مدار می گذارم که در این روزگار وانفسا، در زمانه بالانشینی عقل های مهجور و آینه های قیر اندود دردی به دردها اضافه نکنم. اگر دل به دلم دهی، هر روز دور هم می نشینیم و مضمونی کوک می کنیم و برای لختی، دل از قُلُوم پر خون بیرون کنده و کنار ساحلی آرام که همین گوشه عکس نوشت باشد می نشینیم و گل می گوئیم و گل می شنویم. روده درازی کردم، بگذارد به حساب روز اول و به بزرگاری تان ببخشید.

اما عکس نوشت امروز؛ خبرگزاری ایرنا مجموعه عکسی از یک روحانی پرورش دهنده شتر مرغ در خراسان شمالی منتشر کرده است. ظاهراً عکاس خواسته یک روز کاری این روحانی را نمایش دهد. اتفاقاً در نمایش هم موفق بوده و به لحاظ تکنیکی عکس های خوبی گرفته است. اما واقعیت این است که عکاسی مستند عکاسی نمایشی نیست. وقتی به مجموعه عکس نگاه می کنیم جابه جا مشخص است که قبا و عمامه پوشش های مناسبی برای کارگری و کار بدی نیستند. کافی است باغچه کوچکی را با قبا و عمامه بیل بزن، بیل اول به دوم نرسیده، پایین قبا به زیر بیل گیر می کند و کلاهت چنان داغ می کند که همان اول کار یا خودت را خلع لباس می کنی یا بی خیال بیل زدن می شوی. به عنوان بیننده مجموعه در یافتن این است که عکاس یا سوژه با پوشیدن این لباس سعی در ساخت صحنه های خلاف آمد عادت داشتند که بتوانند بیننده بیشتری بگیرند. اتفاقی که در سال های بعد از انقلاب در عکاسی ایران کم ندیدیم. چه بسیار عکس هایی که یک روحانی را سوار بر موتور یا ماسک اکسیژن یا در حال حرکات رزمی و... به تصویر کشیدند. اما حقیقت این است حالا که بعد از سال ها به عکس ها نگاه می کنیم می بینیم چیزی به تاریخ عکاسی ایران اضافه نکردند. فارغ از عکس و عکاسی، هر لباس آداب خودش را دارد. اگر یک نفر با فراک یا روبندو شامبر هم بیل می زد و به شتر مرغ آب می داد و از درخت سیب می چید همین قدر لایتچسبک بود.

